

Liliomszörny

Karcsú teste vidáman táncol a szélben,
Selymes szirmai ragyognak a fényben.
Elegánsan inog, szégyellősnek látszik,
De ez a látszat nem verhet át bárkit.

Ne a külső után ítéljetez folyton!
Akárkibe beköltözhet egy démon.
S a démoni játék közismert nektek:
Irigység, bosszúvágy és ez még csak a kezdet...

Bájos szemek mögött ördögi gondolat,
Ékes szavak között ítélet-mondat.
Bársonyos érintés, de szorítási akarat,
S hogy a szívben mi van, arra nem találok szavakat.

Sötétség elfolytja a fehér ragyogást,
Átok lesz szavaiból, a végén meg dadogás.
Feladja. S a szeméből hullanak a könnyek,
Így kezdődött élete egy liliomszörnynek.

Énjét eltakarta, mert nem ismerte fel.
Mosolyog, vidám, majd magára ismer.
És tudjuk, hogy bár ártatlan, kell tőle félni,
Mert megtanult a démonnal a szívében élni.

Néha előjön, néha meg elbújik.
Néha sikeres, néha meg elbukik.
Mosolyog. De szívéből hullanak a könnyek,
Így kezdődött élete egy liliomszörnynek.